

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37279-06-12 מתנות ג'וליאן בע"מ נ' דאהר פורסלאן בע"מ ואח'

לפני כב' השופט הבכיר שכיב סרחאן

התובעת מתנות ג'וליאן בע"מ
ע"י בייכ עוה"ד יצחק לוי ואח'

נגד

הנתבעים 1. דאהר פורסלאן בע"מ- נמחקה
2. מתנות וכלי בית דאהר בע"מ- נמחקה
3. אחמד דאהר
ע"י בייכ עוה"ד מרואן חתחות

1
2

פסק-דין

3

4

5

פרולוג

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

1. התובעת, מתנות ג'וליאן בע"מ, היא חברה פרטית רשומה כדין בישראל ועוסקת ביבוא ושיווק מתנות וכלי בית בשטח המדינה.

2. הנתבע 3, מר אחמד דאהר (להלן: "הנתבע"), הוא הבעלים היחידי והמנהל של הנתבעות 1 ו- 2, דאהר פורסלאן בע"מ ומתנות וכלי בית דאהר בע"מ (להלן: "חברת פורסלאן", "חברת מתנות" - בהתאמה, וביחד - "החברות").

3. חברת פורסלאן נוסדה ונרשמה כדין בתאריך 6.2.2003. הונה הרשום הוא 50,000 מניות רגילות בערך שקל אחד לכל מניה, ההון המוצא ושנפרע הוא 100 מניות רגילות בנות שקל אחד כל אחת.

4. חברת מתנות נוסדה ונרשמה כדין בתאריך 5.12.2005. הונה הרשום הוא 50,000 מניות רגילות בערך שקל אחד לכל מניה. ההון המוצג ושנפרע הוא 50 מניות רגילות בנות שקל אחד כל אחת.

5. במהלך השנים 2003 – 2010 התקיימו יחסי מסחר בין התובעת לבין החברות, תחילה בין התובעת לבין חברת פורסלאן, ולאחר שהאחרונה נקלעה לקשיים כלכליים וכספיים, בין התובעת לבין חברת מתנות. התובעת סיפקה לחברות סחורה נוסוג מתנות

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37279-06-12 מתנות ג'וליאן בע"מ נ' דאהר פורסלאן בע"מ ואח'

- 1 וכלי בית, לפי הזמנותיהן, בתמורה מוסכמת, והתחשבות הכספית נעשתה לפי
2 כרטסת שנוהלה על-ידי התובעת. (להלן: "הכרטסת").
3
- 4 6. בתחילת שנת 2009, נקלעה חברת פורסלאן לקשיים כלכליים וכספיים. השיקים
5 שהיא משכה, מחשבונה המתנהל בבנק מרכזית דיסקונט בע"מ – סניף פאולוס השישי
6 (להלן: "החשבון"), לנושיה השונים חוללו באי-פירעון. חשבון הבנק של חברת פורסלאן
7 הוגבל בחודש מרץ 2010 והיא הפסיקה את פעילותה העסקית, למעשה, בראשון במרץ
8 2010. חובה כלפי התובעת נכון לתאריך 1.3.2010, עמד על סך של 192,000 ₪ (להלן:
9 "החוב"). היא משכה לפקודת התובעת עשרה שיקים דחויים מהחשבון לשם פירעון
10 החוב, כשמועד פירעון השיק הראשון היה 10.3.2010 והאחרון 30.11.2011!! (להלן:
11 "השיקים") (ת/2, נספח ב'). השיקים הוצגו לפירעון, במועדי פירעונם, אך חוללו על-ידי
12 הבנק הנמשך באי-פירעון מהסיבה, כי החשבון מוגבל.
13
- 14 7. בחודש מאי 2010 או במועד סמוך לכך, הגיעו בעלי-הדין לידי הסכם פשרה, לפיו
15 העמידה התובעת את החוב על סך של 175,000 ₪. חברת פורסלאן משכה לפקודת
16 התובעת תשעה עשרה שקים חדשים ודחויים במקום השיקים, לתאריכי פירעון החל מ-
17 30.6.2010 ועד ה- 30.12.2011 (ת/2, נפסח ג') (להלן: "השיקים החלופיים"). דא עקא,
18 גם השיקים החלופיים הוצגו לפירעון, במועד פירעונם, אך חוללו על-ידי הבנק הנמשך
19 באי-פירעון. התובעת הגישה את השיקים החלופיים לביצוע בלשכת ההוצאה לפועל
20 בתל-אביב (תיק הוצלי"פ מס' 01-80026-11-9) בתאריך 30.6.2011.
21
- 22 8. בהמשך, משכה חברת מתנות חמישה שיקים מחשבונה מס' 300489 המתנהל
23 בבנק לפקודת התובעת. דא עקא, השיקים האמורים הוצגו לפירעון, במועדי פירעונם,
24 וחוללו על-ידי הבנק הנמשך באי-פירעון. להלן פרטי השיקים דגן וסיבת חילולם:
25

מס"ד	מס' שיק	סכום השיק	זמן פירעון	סיבת ההחזרה
1.	62700115	9,500 ₪	10.10.2010	נתקבלה הוראת ביטול
2.	62700206	5,000 ₪	30.12.2010	אין כיסוי מספיק
3.	62700151	20,000 ₪	10.1.2011	חסר היסב
4.	62700203	6,000 ₪	10.2.2011	חשבון מוגבל

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37279-06-12 מתנות גיליאן בע"מ ג' דאהר פורסלאן בע"מ ואח'

חשבון מוגבל	10.3.2011	נ"מ 6,000	62700204	5.
-------------	-----------	-----------	----------	----

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

(להלן: "השיקים הנוספים") (ת/2, נספח ה').

התובעת הגישה את השיקים הנוספים לביצוע בלשכת ההוצאה לפועל בתל-אביב (תיק הוצל"פ נסי' 5-11-80035-01) בתאריך 30.6.2011. ויודגש: החברות/החייבות לא שילבו דבר על חשבון חובותיהן לתובעת/הזוכה בתיקי ההוצאה לפועל האמורים, חרף הליכי ההוצל"פ שננקטו נגדן.

9. לפי הכרטסת, יתרת החוב של החברות לתובעת, נכון לתאריך 29.3.2012, היא סך של 211,656 ₪ (ת/2, נספחים יב/1+2). מכאן התביעה.

טענות התובעת

10. התובעת טוענת, כי הנתבע שהוא בעלים והמנהל של החברות, אחראי, באחריות אישית לחוב כלפיה. הוא פעל בשם החברות שעה שהיו חדלות פירעון בזמן יצירת החוב או בסמוך לכך. הוא הציג בפני התובעת מצג שווא זדוני של עובדות ועשה שימוש לרעה בחברות. הוא רוקן והכריח את נכסיהן תוך התעלמות מוחלטת מנושיהן ובכללם התובעת.

11. וכן, טוענת התובעת, כי הנתבע פעל בחוסר תום-לב ותוך שימוש לרעה באישיות המשפטית של החברות. הוא ניהל את החברות כאילו היו ישות כלכלית ומשפטית אחת וכעסק פרטי לכל דבר ועניין. בניקרה דנן, יש להרים את מסך ההתאגדות של החברות ולייחס את החוב לתובע.

טענות הנתבע

12. הנתבע מכחיש, מנגד, את טענותיה המהותיות של התובעת שביסוד עילת התביעה. לדידו, אין עילת תביעה או יריבות בינו לבין התובעת. הקשר העסקי והמשפטי הוא בין התובעת והחברות. התובעת עושה שימוש לרעה בהליכי משפט. הוא לא אחראי, באחריות אישית, לחוב.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37279-06-12 מתנות גיליאן בע"מ נ' דאהר פורסלאן בע"מ ואח'

13. חובה הסופי והמוסכם של חברת פורסלאן כלפי התובעת, בסך של 171,000 ₪, נפרע, הן בשיקים החלופיים והן בהחזרת סחורה לתובעת במחיר של 120,000 ₪.

3

4

מסכת הראיות

5

14. שני עדים היו לתביעה: מר שמעון גוזלן, העובד אצל התובעת בתפקיד נהג לחלוקת סחורה לצרכנים שונים (להלן: "שמעון") ומר מוריס גיליאן, הבעלים והמנהל של התובעת (להלן: "מוריס"). שמעון ומוריס הקדימו והגישו תצהירי עדות ראשית שלהם (ת/1 ו- ת/2, והכל בהתאמה). זכך, הוגשו מטעם התביעה שני מוצגים נוספים: ת/3 – קלטת ו- ת/4 – דו"ח כספי של חברת מתנות לשנת המס 2010. הנתבע העיד לעצמו. הוא הקדים והגיש תצהיר עדותו הראשית (ת/1).

12

13

הפלוגתא

14

15. הפלוגתא שבין בעלי הדין, אחת היא: האם הנתבע אחראי באחריות אישית, לחוב כלפי התובעת?

17

18

דיון והכרעה

19

16. אקדים ואומר, כי לאחר שהפכתי, חזרתי והפכתי, בראיות המונחות בפניי ולאחר שבחנתי את טענות בעלי הדין כאמור בכתבי הסיכומים, ובשים לב לדין שלעניין, מסקנתי היא, כי תביעה זו בדין יסודה. הנתבע אחראי, באחריות אישית, לחוב כלפי התובעת, הן באחריות נזיקית, הן מכוח חובת תוס-הלב והן מכוח דוקטרינת הרמת ניסך ההתאגדות של החברות.

25

17. הנתבע הוא הבעלים היחידי והמנהל של החברות. בתקופה הרלוונטית לתביעה, היה הנתבע הבעלים היחידי והמנהל של ארבע חברות (החברות ושתיים נוספות) שעסקו בשיווק כלי בית (עמ' 22, ש' 2). המדובר בחברות משפחתיות-פרטיות קטנות, אשר מעבר למטעה המשפטי המכסה אותן קל להיווכח שהן מנוהלות כעסק פרטי לכל דבר ועניין. הנתבע שלט ביד רמה בניהול החברות והיה, למעשה, הכוח הפועל היחידי

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37279-06-12 מתנות גיליאן בע"מ נ' דאהר פורסלאן בע"מ ואח'

- 1 מיאחורי ההתקשרות העסקית של החברות עם התובעת. בזמנו, שררו יחסי ידידות ואימון
2 בין הנתבע ומוריס. (ת/2, סעיפים 4-31; עמ' 7, ש' 30, עמ' 8, ש' 7-25, עמ' 11, ש' 15).
- 3
- 4 18. וכן, הוכח בפניי כדין, כי בין החברות הייתה התנהלות משותפת מבחינה כלכלית
5 ומהותית שבמסגרתה לא הייתה הפרדה מהותית ביניהן ואין לאישיות המשפטית
6 הנפרדת של כל אחת מהן שום חשיבות. החברות נוהלו כמקשה אחת וביד רמה מאוד
7 על-ידי הנתבע תוך שמירה על האישיות המשפטית הנפרדת של כל אחת ואחת מהן אך
8 ורק למראית עין וכלפי חוץ, קרי "קליפה ריקה", וגם ללא הפרדה כלכלית ביניהן לבין
9 הנתבע - הבעלים והמנהל שלהן. הנתבע גם המשיך בפעילות עסקית, בשם חברת
10 פורסלאן גם לאחר שהפסיקה פעילותה העסקית ניסחרית בראשון למרץ 2010. הוא גם
11 פעל בניגוד לדין בכל הקשור לעריכת דו"חות כספיים שנתיים לחברות ודיווח אמת
12 לרשויות המס. הוא משך את השיקים והשיקים החלופיים לאחר שהוגבל החשבון של
13 חברת פורסלאן!! (ת/2, סעיפים 20-23, 28-32; עמ' 7, ש' 30; עמ' 12, ש' 2-11; עמ' 14,
14 ש' 19-25; עמ' 18; עמ' 19, ש' 28-33; עמ' 20; עמ' 21; עמ' 23, ש' 18-27; ת/3; נספחים
15 ב', ג', ד', ה', ו', ז', ט', י"א, י"ב, י"ג, י"ד, י"ה, י"ו, י"ז, י"ח, י"ט, כ' - ת/2; ת/4).
- 16
- 17 19. וכן, הוכח בפניי כדין, כי הנתבע הפר את חובתו לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב
18 כלפי התובעת במהלך הקשר העסקי שהיה בין התובעת לבין החברות, החל משלב
19 המשא ומתן לקראת כריתת חוזה מכר הסחורה לחברות לאחר הראשון במרץ 2010,
20 בהמשך - שלב קיום החוזה ולבסוף, ולבסוף - השלב של הפרת החוזה על-ידי החברות
21 והנתבע ואי-פירעון החוב כלפי התובעת. הנתבע הציג לתובעת מצג שווא זדוני של
22 עובדות, בכל הקשור לכושרן של החברות לפרוע את החוב כלפיה ותקינות וחוקיות
23 אמצעי הפירעון (השיקים והשיקים החלופיים) (ת/2, סעיפים 10-21, 25; ת/3). כאן
24 המקום לציין, כי עדויותיהם של שמעון ומוריס, לענין התשתית העובדתית שביסוד
25 עילת התביעה, היו סבירות, קוהרנטיות, שלמות ומהימנות עד למאוד עליו. הן ראויות
26 למלוא המשקל הראייתי.
- 27
- 28 20. מן המקובץ דלעיל עולה, כי התובעת הוכיחה כדין את עילת התביעה. היא הניחה
29 בפניי תשתית עובדתית ראויה ומקיפה שעליה ניתן לבסס אחריותו האישית של הנתבע
30 לחוב כלפי התובעת, הן במסלול הנזיקי, הן במסלול תום-הלב והן במסלול הרמת מסך
31 ההתאגדות של החברות. הנתבע הפר את חובתו להתנהג כלפי התובעת בתום לב ובדרך

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37279-06-12 מתנות ג'וליאן בע"מ נ' דאהר פורסלאן בע"מ ואח'

1 ניקובלת. עליו רובץ אשם אישי – סובייקטיבית לתרמית ולמצג השווא הזדוני של
 2 עבודות שהציג לתובעת בכל הקשור לכושר פירעון החוב כלפי התובעת ואף העלמת
 3 העובדות של חדלות הפירעון והקשיים הכלכליים-כספיים של החברות והפסקת
 4 פעילותן העסקית והגבלת חשבון הבנק של חברת פורסלאן עובר למשיכת השיקים
 5 והשיקים החלופיים ומסירתם לתובעת. הנתבע עשה, למעשה, שימוש ציני, שלא כדין
 6 ורצוף בחברות ובאישיות המשפטית הנפרדת שלהן, כדי להימלט, שלא כדין, מנושיהן,
 7 ובכלל זה התובעת. הוא רוקן חברת פורסלאן מיתוכן והחליפה בחברת מתנות, באותו
 8 עסק, עם אותו ניהול כושל וכלפי אותם נושים, וזאת במרמה, ברשלנות ותוך הפרת
 9 חובת תום-הלב כלפי התובעת. הוא יצר מצג שווא זדוני של עובדות בפני התובעת, כי
 10 אין לה סיבה לדאוג ביחס לפירעון החוב כלפיה בהבטחתו, כי השיקים ולאחר מכן
 11 השיקים החלופיים ולבסוף השיקים הנוספים, עליהם הוא חתום, יכובדו כדין והחוב
 12 יפרע. הוא גם התחייב, באופן אישי, לפרוע את החוב כלפי התובעת, ולא עשה כן.
 13 וכן, אודה ולא אבוש, כי זהו המקרה המתאים והמצדיק הרמת מסך בין החברות לנתבע
 14 – בעל מניותיהן, מאחר ו"צודק ונכון לעשות כן" (סעיף 6 לחוק החברות התשנ"ט –
 15 1999) (להלן: "החוק") במקרה דנן וכפי שהוכח בפניי כדין, השימוש באישיות
 16 המשפטית הנפרדת של החברות נעשה באופן שיש בו כדי להונות או לקפח את התובעת,
 17 ואף באופן הפוגע בתכליתן ותוך נטילת סיכון בלתי סביר באשר ליכולתן לפרוע את
 18 חובותיהן לנושיהן, ובכללם התובעת. הנתבע היה נודע לשימושים דנן. החברות והנתבע
 19 ניצלו את ההפרדה ביניהם לשם השגת מטרה בלתי כשרה הכרוכה בפגיעה מהותית
 20 בתובעת. הרמת המסך ההתאגדות של החברות ושיוך החוב לנתבע נועדה, במקרה דנן
 21 לעשיית הצדק ושמירה על הציבור. מדובר בחברות משפחתיות קטנות ונוהל, למעשה
 22 ושלא כדין, כעסק פרטי לכל דבר ועניין. לא היה יחסן ראוי והוגן בין הונן העצמי של
 23 החברות לבין התחייבויותיהן. הן היו בשליטה מוחלטת של הנתבע. הנתבע סטה
 24 מעקרונות של תום-לב והגינות. החברות פעלו במצב של מניפולציה דק בתקופה הרלוונטית,
 25 וקיימת זיקה הדוקה בין החוב לבין פעילותו הרשלנית ומעשה ההונאה של הנתבע.
 26 הנתבע עשה שימוש לרעה במסך ההתאגדות. סכום החוב הוא סך של 211,656 ש"ח, נכון
 27 להיום.

28
 29
 30
 31

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37279-06-12 מתנות ג'וליאן בע"מ נ' דאהר פורסלאן בע"מ ואח'

1

2

התוצאה

3

4

21. התוצאה היא, אפוא, כי אני נעתר לתביעה ומחייב בזה את הנתבע לשלם לתובעת כדלקמן:

5

6

7

א. סך של 211,656 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק, החל מיום 29.3.2012 ועד התשלום המלא בפועל;

8

9

10

ב. וכן, הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל בסך של 55,381 ₪;

11

12

ג. הסכומים האמורים ישולמו לתובעת תוך 30 יום מיום המצאת פסק-הדין לידי הנתבע, שאם לא כן יישא גם הסכום הפסוק בס"ק ב' דלעיל הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

13

14

15

המזכירות תמציא פסק-הדין לצדדים.

16

17

ניתן היום, כ"ב תמוז תשע"ו, 28 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

18

19

(ש. סרחאן)

20

שניב סרחאן, שופט בכיר

21

22

23